

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/193/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413202213
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6413202213.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcu: E. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. X. č. XX, zastúpeného advokátkou Mgr. et. Mgr. Líviou Šouc Kostovou, so sídlom Žiar nad Hronom, SNP 62/65, proti žalovaným: 1/ W. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. X. č. XXX a 2/ H. F., rod. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. X. č. XXX, obaja zastúpení advokátom JUDr. Dušanom Klimom, so sídlom Žiar nad Hronom, Sládkovičova 16/61, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 a dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému po 10 900 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ investície, každému po 4 667,50 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e ; vo zvyšnej časti zostáva rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 nedotknutý.

II. Dopĺňací rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017 zrušuje a vec mu vracia v uvedenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd“) zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k CKN parc. č. XXX, záhrady o výmere XXX m², k CKN parcele č. XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a k stavbe rodinného domu súpisné číslo XX, postaveného na CKN parcele č. XXX, zapísaného na LV č. XXX, k. ú. Y. X.. Zároveň okresný súd rozhodol tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu, E. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. X. č. XX, prikázal nehnuteľnosti: CKN parcelu č. XXX, záhrady o výmere XXX m², CKN parcelu č. XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a stavbu rodinného domu súpisné číslo XX, postaveného na CKN parcele č. XXX, zapísaného na LV č. XXX, k. ú. Stará Kremnička. Ďalej Okresný súd Žiar nad Hronom rozhodol tak, že zrušil podielové spoluvlastníctvo k CKN parcele č. XXX, záhrady o výmere 390 m², k CKN parcele č. XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a k stavbe rodinnému domu súpisné číslo XXX, postaveného na CKN parcele č. XXX, zapísaného na LV č. XXX, k. ú. Y. X. a tieto nehnuteľnosti prikázal do podielového spoluvlastníctva W. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. X. č. XXX, v podiele X a H. Hanusovej, rod. Ďurišovej, nar. 08. 04. 1960, trvale bytom Y. X. č. 248, v podiele 1. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému po 10 900 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej žalobcovi uložil povinnosť

zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ investície, každému po 4 667,50 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku Štátu priznal náhradu trov konania voči žalovanému 1/ v pomere 25 % a voči žalovanej 2/ v pomere 25 %. Voči žalobcovi okresný súd nepriznal štátu náhradu trov konania. O trovách konania strán sporu rozhodol okresný súd podľa ust. § 257 CSP tak, že stranám sporu nepriznáva náhradu trov konania.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. Y. X., a to k domu číslo súpisné 70 postavenému na CKN parc. č. XXX, k CKN parc. č. 196, druh pozemku záhrady o výmere XXX m² a k CKN parc. č. XXX, druh pozemku zastavené plochy a nádvoria o výmere XXX m². Uvedené nehnuteľnosti žiadal žalobca prikázať do svojho výlučného vlastníctva s poukazom na to, že ich užíva spolu so svojou rodinou od roku 2002, t. j. od smrti jeho matky. Podľa jeho názoru súčasná hodnota uvedených nehnuteľností je cca XXX XXX €, pričom v čase, keď nehnuteľnosti začal užívať bola ich hodnota 232 750,- Sk (7 726 €). Rozdiel medzi všeobecnou hodnotou nehnuteľností v roku 2002 a súčasnou hodnotou preinvestoval on (žalobca). Žalobca žiadal zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo aj k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. Y. X., a to k domu súpisné číslo 248, postavenému na CKN parc. č. XXX, k CKN parc. č. XXX, druh pozemku záhrady o výmere XXX m² a k CKN parc. č. XXX, druh pozemku zastavené plochy a nádvoria o výmere XXX m². Uvedené nehnuteľnosti žiadal žalobca prikázať do podielového spoluvlastníctva žalovaných 1/ a 2/ v podiele 1. Uviedol, že v čase nadobudnutia uvedených nehnuteľností bola ich hodnota cca 46 471 €, pričom ich hodnota v súčasnej dobe je cca 66 388 €. Žalovaní 1/ a 2/ nadobudli uvedené nehnuteľnosti dedením po nebohom bratovi žalobcu v roku 2011. Žalobca žiadal žalovaným 1/ a 2/ uložiť povinnosť zaplatiť mu sumu 19 916 €. Tvrdil, že pokiaľ ide o nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX ako aj na LV č. XXX, nie je možná reálna deľba nehnuteľností. Žalobca poukazoval na rozsah investícií, ktoré vynaložil do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX a spochybnil rozsah investícií, ktoré prezentovali žalovaní 1/ a 2/ ako vynaložené do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX. Žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedli, že súhlasia so zrušením podielového spoluvlastníctva vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX ako aj vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. 127. Súhlasili aj s tým, aby nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX boli prikázané do vlastníctva žalobcu a nehnuteľnosti zapísané na LV č. 127 do podielového spoluvlastníctva žalovaných 1/ a 2/ v podiele 1. Súhlasili so stanoviskom žalobcu, že u nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu, reálna deľba nie je možná. Rozporovali tvrdenia žalobcu týkajúce sa ním uvádzanej hodnoty nehnuteľností, a to tak pokiaľ ide o nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX ako aj o nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX. Nesúhlasili ani s výškou výplaty, ktorú žalobca od nich požadoval. Žiadali, aby k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva došlo bez následnej povinnosti vzájomnej výplaty. Nesúhlasili s výškou a druhom investícií, ktoré si uplatnil žalobca. Po tom, čo súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní ustálil rozsah vykonaných investícií žalobcu a znalec určený súdom ich v znaleckom posudku ohodnotil, vzniesli námietku premlčania žalobcom uplatnených investícií. Aj oni si vo vzťahu k žalobcovi uplatnili investície, ktoré znalec Z.. D. U. v Znaleckom posudku č. XX/XXXX ohodnotil sumou vo výške 18 669,97 €.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením sa s LV č. XXX a s LV č. XXX, k. ú. Y. X., so znaleckými posudkami vypracovanými Z.. D. U., s listinami predloženými stranami sporu, s uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 12D/193/2010 D. XXX/XXXX, s osvedčením o dedičstve sp. zn. XXD/XXX/XXXX a s ostatným spisovým materiálom. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že strany sporu nemajú záujem zotrvať v podielovom spoluvlastníctve nehnuteľností a že ich reálna deľba nie je účelná, preto podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. Y. X., a to k domu súpisné číslo XX postavenému na CKN parc. č. XXX, k CKN parc. č. XXX, druh pozemku záhrady o výmere XXX m² a k CKN parc. č. XXX, druh pozemku zastavené plochy a nádvoria o výmere XXX m² zrušil a prikázal ich do výlučného vlastníctva žalobcu. Uvedený spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva navrhoval žalobca aj žalovaní 1/ a 2/. Ďalej zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, k. ú. Y. X., a to k domu číslo súpisné XXX postaveného na CKN parc. č. XXX, k CKN parc. č. XXX, druh pozemku záhrady o výmere XXX m² a k CKN parc. č. XXX, druh pozemku zastavené plochy a nádvoria o výmere XXX m² a prikázal ich do podielového spoluvlastníctva žalovaných 1/ a 2/ v podiele po 1. Uvedený spôsob vyporiadania navrhoval žalobca aj žalovaní 1/ a 2/. Na doplnenie okresný súd uviedol, že uvedený spôsob vyporiadania je spravodlivý s poukazom na rozsah dlhodobého užívania nehnuteľností stranami sporu.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 136 ods. 1 a 2, na ust. § 141 ods. 1 a 2 a na ust. § 142 ods. 1 zákona č. 40/12964 Zb., Občianskeho zákonníka (ďalej v texte len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“). Uviedol, že medzi stranami sporu bolo sporné, či má niektorá strana sporu druhú stranu sporu za podiel vyplatiť alebo nie a ak vyplatiť za podiel, tak v akej výške. Súd prvej inštancie za účelom zistenia všeobecnej ceny predmetných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX a na LV č. XXX, k. ú. Y. X. nariadil znalecké dokazovanie. M. Z.. D. U. vypracoval Znalecký posudok č. XX/XXXX, ako aj Znalecký posudok č. XX/XXXX. V Znaleckom posudku č. 81/2016 určil všeobecnú hodnotu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. na sumu 95 200 €. Uvedené nehnuteľnosti súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu. Keďže žalobca bol podielovým spoluvlastníkom v 1, vznikla mu povinnosť vyplatiť žalovaným spolu sumu 47 600 € (95 200 € : 2). V Znaleckom posudku č. XX/XXXX určil znalec všeobecnú hodnotu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. na sumu 51 600 €. Uvedené nehnuteľnosti prikázal súd do podielového spoluvlastníctva žalovaných 1/ a 2/. Keďže žalobca bol podielovým spoluvlastníkom v 1, vznikla žalovaným 1/ a 2/ povinnosť vyplatiť žalobcovi sumu 25 800 € (51 600 € : 2). Vzhľadom na to vznikla v konečnom dôsledku žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ spolu sumu 21 800 € (47 600 € - 25 800 €), čiže každému po 10 900 €. Žalobca si v konaní uplatnil investície, ktoré realizoval do nehnuteľností zapísaných na LV č. 390, k. ú. Stará X. za vybudovanie vodovodnej prípojky do domu a vodovodných rozvodov v dome v roku 2002-2003, vybudovanie pivnice pod domom v roku 2004-2005, vybudovanie oporných múrov vo dvore v roku 2007, realizácia betónovej platne pri studni a striešky nad studňou v roku 2005-2006, výstavba altánku s krbom v roku 2009, vybudovanie prístupovej cesty do garáže (dva pásy) v roku 2005-2006, terénne úpravy (svahovitosť pozemku) v roku 2002, oplatenie domu v roku 2005-2006, deka na prizemí, nové omietky, rozvody elektriny a vody v roku 2002, omietky, stierky, plávajúca podlaha, dlažba v kúpeľni v rokoch 2003-2004, práce v podkroví, deka - ťahanie múrov v roku 2004, nová strecha, komíny v roku 2005-2006. Ďalej vybuďoval terasu, schody do záhrady a verandu pristavenú k domu, pričom sám žalobca prehlásil, že uvedené vybuďoval v roku 2007 a rozvody v podkroví v roku 2006 a podlahy v podkroví v roku 2004. Po podaní znaleckého posudku (č. 81/2016) vypracovaného znalcom Ing. D. U. žalobca vyššie uvedené roky predmetných investícií nespochybňoval, roky uskutočnenia ďalších investícií upresnil v priebehu konania. Znalec Z.. D. U. uvedené investície ohodnotil v Znaleckom posudku č. 81/2016 spolu na sumu 76 360,52 €. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom zo dňa 22. 05. 2017 nerozhodol o tejto časti predmetu sporu. O tejto časti predmetu rozhodol Okresný súd Žiar nad Hronom doplniacim rozsudkom č. k. 5C/30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017, v odôvodnení ktorého uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ v priebehu konania, po podaní Znaleckého posudku č. 81/2016 vzniesli námietku premlčania investícií, ktoré si v konaní uplatnil žalobca. Zdôraznil, že podľa vyjadrenia samotného žalobcu, uplatnené a znalcom ohodnotenú investície žalobcu do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. vykonal žalobca v rozmedzí rokov 2002-2009, pričom žalobu podal súd 20. 02. 2013, z čoho je zrejmé, že žaloba bola podaná na súd po zákonom stanovenej trojročnej premlčacej dobe, preto žalobu v tejto časti zamietol.

1.4 Pokiaľ ide o investície žalovaných 1/ a 2/, ktoré žalovaní 1/ a 2/ vložili do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, žalobca namietal, že žalovaní 1/ a 2/ investovali do nehnuteľností bez jeho súhlasu, pričom poukázal na to, že urobil aj oznámenie na stavebnom úrade. Z listiny, ktorú súdu prvej inštancie žalobca predložil, označenej ako „Podnet na prešetrenie zo dňa 31. 01. 2012“ a ktorú žalobca doručoval Obci Y. X., vyplýva len to, že podľa jeho presvedčenia žalovaní 1/ a 2/ vykonávajú stavebné úpravy určite bez stavebného povolenia, nakoľko on žiadosť ako podielový spoluvlastník nepodával a ani nedával žiadne vyjadrenie. Bol teda toho názoru, že došlo k porušeniu zákona č. 50/1976 Zb., o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebného zákona). V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie uviedol, že z uvedenej listiny nevyplýva, že by žalobca nesúhlasil s investíciami žalovaných 1/ a 2/ do domovej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, namietal len to, že žalovaní 1/ a 2/ nemajú stavebné povolenie. Poukázal tiež na vyjadrenie právneho zástupcu žalovaných 1/ a 2/, kde právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ uviedol, že žalobca a ani žalovaní 1/ a 2/ si na vykonávanie investícií nedávali vzájomný súhlas; tieto voči sebe navzájom nepožadovali, a to vzhľadom na dohodu žalobcu a jeho nebohého brata (právneho predchodcu žalovaných). Konštatoval, že žalobca v konaní právne relevantným spôsobom svoje tvrdenia (nesúhlas s investíciami žalovaných 1/ a 2/ do nehnuteľností zapísaných na LV č. 127) nepreukázal. Ďalej okresný súd konštatoval, že žalovaní 1/ a 2/ žiadali priznať nasledovné vykonané investície: elektroinštalácia, vodoinštalácia vykonaná v roku 2011, nové stierky na vrchnom podlaží a podlahy v roku 2011 - 2012, znižovanie stropov na poschodí v roku 2011 - 2012, nové platové okná v roku 2011, prerábanie kúpeľne - nová sanita a dlažby v roku 2012. M. Z.. D. U. v Znaleckom posudku č. 80/2016 investície žalovaných 1/ a 2/ do domovej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX ohodnotil sumou 18 669,97 €. Vzhľadom na to súd prvej inštancie uložil žalobcovi povinnosť

zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému po 4 667,50 €. Znalec Z.. D. U. vypracoval dva znalecké posudky, Znalecký posudok č. XX/XXXX a Znalecký posudok XX/XXXX. Súd prvej inštancie mu uznesením sp. zn. 5C/30/2013 zo dňa 03. 05. 2016 priznal znalečné vo výške 767,14 € (za Znalecký posudok č. XX/XXXX) a sumu XXX,XX € (za Znalecký posudok č. XX/XXXX). Zároveň upravil uctáreň okresného súdu, aby znalcovi vyplatila znalečné z rozpočtových prostriedkov súdu. Uznesením zo dňa 29. 09. 2014 okresný súd priznal svedkovi J. F. svedočné vo výške 21,60 € a zároveň tiež upravil uctáreň okresného súdu, aby svedkovi uvedené svedočné vyplatila z rozpočtových prostriedkov. Žalobca bol oslobodený od platenia súdnych poplatkov, preto okresný súd priznal štátu náhradu trov konania vynaložených z rozpočtových prostriedkov voči žalovanému 1/ a 2/, u každého v pomere 25 %; okresný súd nepriznal štátu náhradu trov konania v rozsahu 50 % voči žalobcovi. O trovách strán sporu okresný súd rozhodol podľa ust. § 257 CSP, pretože mal za to, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré podľa okresného súdu spočívajú v tom, že by nebolo vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci a okolnosti, ktoré predchádzali podaniu žaloby na súd (snaha o mimosúdne vyriešenie sporu) spravodlivé priznať stranám sporu náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 22. 05. 2017 a aj proti dopĺňaciemu rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 10. 07. 2017 sa žalobca odvolal. V odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 22. 05. 2017 žalobca uviedol, že podáva odvolanie do výroku, ktorým mu súd prvej inštancie uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému po 10 900 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku a tiež proti výroku, ktorým mu okresný súd uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ investície, každému po 4 667,50 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku a žiada, aby odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby postupom podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch zmenil tak, že žalobu v odvolaní napadnutom rozsahu zamietla. Ďalej uviedol, že v prvom rade chce poukázať na to, že súd prvej inštancie sa nesprávne vypořiadal s otázkou povinnosti žalobcu zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému sumu 10 900 €, pričom súdom prvej inštancie uloženú povinnosť považuje za rozpornú s dobrými mravmi a aj s princípom spravodlivosti a primeranosti. Primárne v rozpore s dobrými mravmi a s princípom spravodlivosti a primeranosti podľa žalobcu je to, aby sa pri vypořiadaní podielového spoluvlastníctva k stavbe so súpisným číslom 70, ako aj k ostatným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX, vedenom Okresným úradom Žiar nad Hronom, katastrálnym odborom, nachádzajúcimi sa v okrese Žiar nad Hronom, obec Y. X., k. ú. Stará X. vychádzalo z ich súčasnej všeobecnej hodnoty tak, ako bola ustálená Znaleckým posudkom č. XX/XXXX, hoci súčasnú všeobecnú trhovú hodnotu nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXX ako aj hodnotu ním vykonaných stavebných prác žiadnym spôsobom nespochybňoval ani nespochybňuje, je presvedčený, že pri samotnom vypořiadaní podielového spoluvlastníctva nemal súd prvej inštancie vychádzať zo súčasnej faktickej hodnoty nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Kremnička, obsahujúcej aj ním vykonané stavebné práce, ale z hodnoty nehnuteľností, ktorá predstavuje rozdiel medzi všeobecnou trhovou hodnotou a hodnotou ním vykonaných stavebných prác a stavebných úprav. Ďalej žalobca v odvolaní poukázal na to, že predmetná domová nehnuteľnosť v začiatku výlučného užívania jeho osobou mala všeobecnú trhovú hodnotu iba cca 232 750,- Sk, t. j. cca 7 726 € a stavba so súpisným číslom XXX, ako aj ostatné nehnuteľnosti zapísané na LV č. 127, vedenom Okresným úradom Žiar nad Hronom, katastrálny odbor, nachádzajúce sa v okrese Žiar nad Hronom, v obci Stará Kremnička a v katastrálnom území Stará Kremnička v začiatku ich výlučného užívania jeho bratom a žalovanými 1/ a 2/, mali všeobecnú trhovú hodnotu cca 1 400 000,- Sk, t. j. 46 471 €. Aj z uvedených dôvodov je podľa žalobcu žalovaným 1/ a 2/ priznaný nárok na zaplatenie sumy každému po 10 900 € v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko pri faktickom vypořiadaní medzi ním a jeho bratom obdržal nehnuteľnosti v diametrálne nižšej hodnote. S poukazom na uvedené nie je podľa žalobcu žalovaným 1/ a 2/ priznaný nárok na zaplatenie sumy každému po 10 900 € v súlade § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca v odvolaní poukázal ďalej na to, že súd prvej inštancie sa podľa jeho názoru tiež nesprávne vypořiadal s otázkou povinnosti jeho osoby zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ investície, každému po 4 667,50 €, pretože v predmetnom súdnom konaní bola síce stanovená hodnota stavebných prác vykonaných zo strany žalovaných 1/ a 2/, avšak nebolo preukázané zo strany žalovaných 1/ a 2/, či tieto stavebné práce bolo nutné vykonať na údržbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. a išlo o bežnú záležitosť, alebo či tieto stavebné práce bolo nutné vykonať na údržbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. a nešlo o bežnú záležitosť, alebo či tieto stavebné práce nebolo nutné vykonať na údržbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. a nešlo o bežnú záležitosť. Vyššie uvedené členenie stavebných prác má podľa žalobcu podstatný význam pri vypořiadaní podielového spoluvlastníctva, a to so zreteľom na ich opodstatnenosť, právnou

kvalifikovateľnosť, právnu vynúiteľnosť, výšku sumy na zaplatenie, moment splatnosti a premlčateľnosť. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní zdôraznil, že súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal závermi rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/12/2011 zo dňa 27. 02. 2012, podľa ktorého „pri vyporiadaní zrušovaného podielového spoluvlastníctva, ktoré súd vyporiadava podľa § 142 ods. 1 veta tretia Občianskeho zákonníka, ako vyporiadanie v širšom zmysle na návrh účastníka, je treba z hľadiska povahy nárokov a ich premlčania rozlišovať medzi nákladmi na nutnú opravu a údržbu vecí a nákladmi na opravu a údržbu vecí, ktoré neboli nevyhnutné, medzi nákladmi v bežnej záležitosti a v ostatných záležitostiach (§ 139 Občianskeho zákonníka), medzi nákladmi, s ktorými spoluvlastníci vyslovili súhlas, alebo ktoré boli niektorým spoluvlastníkom vynaložené bez tohto súhlasu“. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní tiež zdôraznil, že treba tiež zisťovať, či za trvania podielového spoluvlastníctva došlo medzi spoluvlastníkmi k dohode o spôsobe úhrady týchto nákladov, pretože až vtedy by bolo možné správne posúdiť aj prípadnú námietku premlčania. S prihliadnutím k tomu potom ide buď o majetkové právo investujúceho spoluvlastníka uplatňované voči druhému spoluvlastníkovi podľa § 511 ods. 3, § 137 ods. 1 a § 139 ods. 1, 2, 3 OZ, ktoré sa premlčí v trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 OZ, pre ktorej počiatok je rozhodujúca doba vynaloženia nákladov na opravu a údržbu, alebo o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré môže uplatňovať investujúci spoluvlastník už za trvania spoluvlastníckeho vzťahu, ktoré sa premlčí v dobe podľa § 107 OZ v súvislosti s vynaložením nákladov na opravu alebo údržbu, alebo o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zhodnotenia podielu druhého spoluvlastníka v súvislosti so zánikom podielového spoluvlastníctva, ktoré sa premlčí v dvojročnej premlčacej dobe podľa § 107 OZ od zániku tohto spoluvlastníctva.

2.1 V súvislosti na vyššie uvedeným žalobca v odvolaní namieta nevykonanie ním navrhovaného dôkazu súdom prvej inštancie, a to výsluchu znalca Z.. U. na vyjadrenie sa k otázke akého druhu boli stavebné práce. Taktiež podľa žalobcu žalovaným 1/ a 2/ priznaný nárok na investície súdom prvej inštancie je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko on (žalobca) s vykonaním predmetných stavebných prác nesúhlasil. Odhliadnuc od vyššie uvedeného vzniesol žalobca voči žalovaným 1/ a 2/ priznanému nároku na zaplatenie investícií, každému sumu po 4 667,50 € v odvolacom konaní námietku premlčania. Poukázal na to, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí žiadnym spôsobom neustálil kedy nastala splatnosť investícií vykonávaných zo strany žalovaných 1/ a 2/, teda kedy začala plynúť premlčacia doba. V závere odvolania žalobca uviedol, že podľa jeho názoru je rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu zmätočné, nie je z jeho obsahu zrejmé, čo bolo podkladom pre toto rozhodnutie, na základe akých skutočností súd prvej inštancie rozhodol vo výrokoch, proti ktorým sa odvoláva. Podľa názoru žalobcu sa súd prvej inštancie v prvom rade nesprávne a zmätočne vysporiadal s otázkou povinnosti jeho osoby zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému po 10 900 €, pričom rozsudok v tejto časti je v rozpore s dobrými mravmi. Tiež sa súd prvej inštancie podľa žalobcu nesprávne vysporiadal s otázkou povinnosti žalobcu zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ investície, každému po 4 667, 50 €, nakoľko nebolo v predmetnom súdnom konaní hodnoverným spôsobom zo strany žalovaných 1/ a 2/ preukázané o aký druh stavebných prác vykonávaných žalovanými 1/ a 2/ na nehnuteľnostiach zapísaných ma LV č. 127 išlo, pričom uvedené malo podstatný vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie. Rozsudok súdu prvej inštancie má podľa žalobcu v odvolaní napadnutých častiach vady, ktorými bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní zdôraznil, že za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie je treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Poukázal pritom na ust. § 220 ods. 2 CSP a navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, ako uviedol v úvode odvolania.

3. V podaní označenom ako odvolanie proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C 30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017 sa žalobca odvolal aj proti dopĺňaciemu rozsudku súdu prvej inštancie a uviedol, že žiada, aby odvolací súd postupom podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) , d) a c) CSP odvolaním napadnutý dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby postupom podľa § 388 CSP dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho návrhu na zaplatenie investícií voči žalovaným 1/ a 2/ v celom rozsahu vyhovie. Ďalej uviedol, že v prvom rade chce poukázať na to, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s uplatnenou námietkou premlčania investícií žalobcu vznesenej zo strany žalovaných 1/ a 2/. Podľa jeho názoru predmetná námietka premlčania neobstojí, je vznesená zo strany žalovaných 1/ a 2/ v rozpore s dobrými mravmi ako aj s princípom spravodlivosti a primeranosti. Primárnosť rozporu s dobrými mravmi ako aj s princípom spravodlivosti a primeranosti spočíva podľa žalobcu v tom, že žalovaní na jednej strane profitujú pri vyporiadaní stavby so súp. číslom ako aj ostatných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. a na strane druhej prostredníctvom vznesenej námietky premlčania odmietajú uhradiť jeho

osobe zhodnotenie nehnuteľností, z ktorých majetkovo profitujú. Žalobca ďalej opakovane v odvolaní poukázal na to, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre k. ú. Stará X. v začiatku ich výlučného užívania žalobcom mali všeobecnú trhovú hodnotu iba cca 232 750,- Sk, to je cca 7 726 € a rodinný dom so súpisným číslom XXX, ako aj ostatné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre kat. územie Y. Kremnička na začiatku ich výlučného užívania jeho bratom a žalovanými 1/ a 2/ mali všeobecnú trhovú hodnotu cca 1 400 000,- Sk, to je 46 471 €. Ďalší rozpor vznesenej námietky premlčania s dobrými mravmi je podľa žalobcu v tom, že žalovaní 1/ a 2/ námietku premlčania vzniesli ku koncu súdneho konania. V nadväznosti na uvedené žalobca uviedol, že má za to, že žalovanými 1/ a 2/ vznesená námietka premlčania investícií žalobcu do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. nie je v súlade s ust. § 3 ods. 1 OZ. Ďalej poukázal na to, že súd prvej inštancie sa v konaní žiadnym spôsobom nevysporiadal s charakterom stavebných prác vykonávaných jeho osobou na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X.. Poukázal tiež na to, že v priebehu súdneho konania nebolo žiadnym spôsobom preukázané, či ním vykonané stavebné práce bolo nutné vykonať na údržbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. a či išlo o bežnú záležitosť, alebo či tieto stavebné práce bolo nutné vykonať na údržbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. a nešlo o bežné záležitosť, alebo či tieto stavebné práce nebolo nutné vykonať na údržbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. a nešlo o bežnú záležitosť. Na tieto kritéria stavebných práv poukázal žalobca v odvolaní v súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/12/2011 zo dňa 27. 02. 2012, podľa ktorého „pri vyporiadaní zrušovaného podielového spoluvlastníctva, ktoré súd vyporiadava podľa § 142 ods. 1, veta tretia Občianskeho zákonníka (ako vyporiadanie v širšom zmysle na návrh účastníka) je treba z hľadiska povahy nárokov a ich premlčania rozlišovať medzi nákladmi na nutnú opravu a údržbu vecí a nákladmi na opravu a údržbu vecí, ktoré neboli nevyhnutné, medzi nákladmi v bežnej záležitosti a v ostatných záležitostiach (§ 139 Občianskeho zákonníka), medzi nákladmi, s ktorými spoluvlastníci vyslovili súhlas alebo ktoré boli niektorým spoluvlastníkom vynaložené bez tohto súhlasu.“ V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní zdôraznil, že súd prvej inštancie sa v rozsudku v odvolaní napadnutej časti žiadnym spôsobom nevysporiadal s otázkou začiatku plynutia premlčacej doby, s otázkou uplynutia premlčacej doby a s následnou samotnou otázkou dôvodnosti vznesenej námietky premlčania, osobitne k jednotlivým stavebným prácam vykonávaným jeho osobou za konkrétne obdobie. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní proti dopĺňaciemu rozsudku uviedol, že v rozsudku súdu prvej inštancie absentuje akékoľvek odôvodnenie, z akých dôvodov a pohnútok, s poukazom na charakter ním vykonávaných stavebných prác súd prvej inštancie ustálil začiatok z vykonaného znaleckého dokazovania a z vyjadrení sporových strán žiadnym spôsobom nevyplýva, akého charakteru boli ním vykonávané stavebné práce. Namietal tiež nevykonanie dôkazu súdom prvej inštancie navrhovaného jeho osobou, a to výsluchu znalca Ing. U., ktorý je podľa názoru žalobcu osobou oprávnenou na vyjadrenie sa akého druhu z hľadiska vyššie uvedených kritérií boli vykonané stavebné práce. Žalobca v odvolaní súdu prvej inštancie ďalej vytkol, že sa nesprávne vysporiadal aj s otázkou začiatku plynutia premlčacej doby investícií jeho osoby do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. vzhľadom k tomu, že bez akékoľvek odôvodnenia určil začiatok plynutia premlčacej doby na obdobie vykonávania predmetných investícií jeho osobou. V tejto súvislosti preukázal na to, že súd prvej inštancie nemal žiadnym spôsobom preukázané, akého charakteru boli ním vykonávané práce. Žalobca plynutia premlčacej doby jednotlivých investícií vykonaných jeho osobou. Zdôraznil, že zo súdneho spisu, dokumentov nachádzajúcich sa v súdnom spise, tiež v odvolaní proti dopĺňaciemu rozsudku poukázal na to, že súd prvej inštancie nemal v konaní žiadnym spôsobom preukázané, či medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/, prípadne ich právnym predchodcom existovala dohoda ohľadne úhrady ním vykonávaných stavebných prác. Zdôraznil, že neobstojí súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, nakoľko sú tu ďalšie prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené a to s poukazom na ním navrhovaný výsluch znalca Z. U., z ktorého by bolo možné pre súd prvej inštancie vyvodit', ktoré stavebné práce vykonávané žalovanými 1/ a 2/ na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. Kremnička boli nutné, a ktoré nutné neboli. Uvádzané nedostatky, resp. pochybenia zo strany súdu prvej inštancie sú podľa žalobcu podložené ustálenou súdnou praxou, konkrétne rozhodnutím č. 37/1982 uverejneným v Zbierke súdnych stanovísk a rozhodnutí, z ktorého vyplýva, že vždy treba zistiť či išlo o náklady na nevyhnutné opravy, či údržbu alebo o náklady na opravy a úpravy nie nevyhnutné. V závere odvolania proti dopĺňaciemu rozsudku žalobca uviedol, že rovnako ako v prípade základného rozsudku má za to, že aj pri vydávaní dopĺňacieho rozsudku bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, ktoré je v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonom zaručené aj článkom 46 a nasl. Ústavy SR ako aj článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ku ktorému dohovoru pristúpila Slovenská republika a stal sa súčasťou Ústavy SR.

4. K obsahu odvolania žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 22. 05. 2017 sa žalovaní 1/ a 2/ písomne vyjadrili a vo vyjadrení uviedli, že žalobca sa majoritne vo svojom odvolaní opiera o právne tvrdenie, že rozsudok okresného súdu je v rozpore s dobrými mravmi a s princípom spravodlivosti a primeranosti, s čím sa nie je možné stotožniť, pretože legislatívnou úpravou vykonanou zákonom č. 160/2015 Z. z., Civilným sporovým poriadkom („CSP“), účinnou od 01. 07. 2016 bola rekodifikovaná procesnoprávna úprava obsiahnutá v zákone č. 99/1963 Zb., Občianskom súdnom poriadku („OSP“) na dva kódexy. Právna úprava dobrých mravov sa nachádza v Čl. 1 Základných princípov zákona č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku („CMP“), v zmysle ktorého je súd ex officio povinný na dobré mravy v konaní prihliadať; v zmysle právnej úpravy CSP však tomu tak nie je. Ďalej žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázali na ust. § 366 CSP, kde sa uvádza, že prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred okresným súdom je možné použiť len výnimočne a v taxatívne uvedených prípadoch. Toto ustanovenie je však reštriktívne a teda zákon nepripúšťa nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany v odvolacom konaní, a to i vzhľadom na zásadu hospodárnosti konania. V ďalšom žalovaní 1/ a 2/ poukázali vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu na ust. § 153 CSP, kde je upravená sudcovská koncentrácia konania a na ust. § 154 CSP kde je upravená zákonná koncentrácia konania a uviedli, že práve takéto konanie žalobcu (vznesenie námietky premlčania až v odvolacom konaní) možno kvalifikovať ako konanie v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania, ako i naplnenie Čl. 5 Základných princípov CSP, t. j. zákazu zneužitia práva (denegatio justitiae). V uvedenej súvislosti žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že keď žalobca podával žalobu, v ktorej od žalovaných 1/ a 2/ požadoval vyplatenie rozdielu hodnoty nehnuteľností vzniknutého titulom jeho investícií, sám vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ neprihliadol na dobré mravy. Výšku hodnoty nehnuteľností určenú znaleckým posudkom v prvoinštančnom konaní nenamietal, pričom mal na to zákonné prostriedky a možnosti. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázali ďalej na ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uviedli, že žalobca investície vykonal do nutnej opravy, čo písomne pred súdom prvej inštancie sám potvrdil. Táto skutočnosť teda nebola sporná a preto súd prvej inštancie nebol povinný v časti nespornej medzi stranami sporu vykonávať dokazovanie. Žalovaní 1/ a 2/ poukázali vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu ďalej na ust. § 363 CSP a 365 CSP a uviedli, že z uvedených ustanovení CSP vyplýva povinnosť objektívne odôvodniť odvolacie dôvody, čo žalobca nesplnil. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalobcu žalovaní 1/ a 2/ uviedli, že podľa ich názoru je rozhodnutie okresného súdu o investíciách žalovaných 1/ a 2/ správne, pretože z predložených dokladov, ako aj z ich ocenenia znalcom vyplýva, že tento záver súdu prvej inštancie je vecne správny a zákonný. Uviedli, že okresný súd rozhodol kvalifikovane a v súlade s platnou právnou úpravou. Pokiaľ ide o investície žalovaných 1/ a 2/ žalobca premlčanie v prvoinštančnom konaní nenamietal, urobil tak až v odvolaní, čo zákon nepripúšťa (§ 366 CSP). Na základe uvedených skutočností žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 22. 05. 2017 v odvolaní napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

5. Na obsah vyjadrenia žalovaných 1/ a 2/ k odvolaniu žalobcu reagoval žalobca v podaní zo dňa 28. 08. 2017, kde uviedol, že trvá na podanom odvolaní v celom rozsahu a to či už proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/308/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 alebo proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017. Podľa názoru žalobcu vyjadrenie žalovaných 1 a 2/ k odvolaniu je zmätočné, nepreskúmateľné, pričom obsahuje nesprávne právne aj skutkové závery. Z obsahu vyjadrenia žalovaných 1/ a 2/ nie je podľa žalobcu možné jednoznačne identifikovať, či sa predmetné vyjadrenie vzťahuje na odvolanie jeho osoby voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 alebo voči dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017. Odhliadnuc od vyššie uvedeného sa právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ podľa žalobcu vo svojom vyjadrení nesprávne odvoláva na príslušné ustanovenie CSP ohľadne uplatňovania prostriedkov procesného útoku, resp. procesnej obrany, sudcovskej koncentrácie konania a zásahy hospodárnosti a rýchlosti konania, pretože z ustanovenia § 470 ods. 2 CSP podľa žalobcu vyplýva, že právnym zástupcom žalovaných 1/ a 2/ uvádzané procesné inštitúty nemožno aplikovať na sporové konania začaté pred 01. 07. 2016. Pokiaľ by však právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ trval na uvedenom a s jeho tvrdeniami by sa v tomto smere stotožnil aj odvolací súd, žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných 1/ a 2/ poukázal na to, že aj právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ sa dostal do omeškania s uplatňovaním prostriedkov procesnej obrany, keď námietku premlčania voči jeho osobou vykonaným stavebným prácam vzniesol po prvý krát až vo svojej písomnosti zo dňa 05. 04. 2017, t. j. 3 roky po začatí predmetného súdneho konania. V závere vyjadrenia k vyjadreniu žalovaných 1/ a 2/ žalobca uviedol, že vzhľadom na skutočnosti uvedené

v jeho vyjadrení a v odvolaniach žiada, aby bolo rozhodnuté v súlade s odvolacími petitmi oboch jeho odvolaní.

6. Žalovaní 1/ a 2/ sa vyjadrili aj k odvolaniu žalobcu voči dopĺňaciemu rozsudku, pričom vo vyjadrení uviedli, že žalobca dôvodnosť odvolania opiera o citáciu ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), g), f) a písm. h) CSP, ktoré ustanovenia mal súd prvej inštancie podľa jeho názoru porušiť. Okresný súd sa mal podľa tvrdenia žalobcu nesprávne vysporiadať s námietkou premlčania hodnoty jeho investícií, keď mal konať v rozpore s dobrými mravmi, spravodlivosťou a primeranosťou. Tento názor žalobcu však podľa žalovaných 1/ a 2/ odporuje CSP, ktorý dáva súdu povinnosť vyhovieť vznesenej námietke premlčania, pokiaľ je dôvodná, bez ohľadu na dobré mravy. Pokiaľ žalobca v odvolaní okresnému súdu vytkol, že sa nevysporiadal s tým, či stavebné práce vykonané žalobcom bolo nutné vykonať na opravu a údržbu nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X., tak s týmto názorom žalobcu nie je možné sa stotožniť, nakoľko v zmysle zákonnej úpravy CSP okresný súd nemal žiadnu povinnosť skúmať v odvolaní namietané skutočnosti, pokiaľ sám žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 09.03.2017 na strane 3 uviedol, že „ investície vykonané mojou osobou sa v značnej miere týkali nutnej (nevyhnutnej) opravy domu“. Tieto skutočnosti neboli preto sporné, pričom boli tvrdené zo strany samotného žalobcu. Pokiaľ žalobca okresnému súdu v odvolaní vytkol, že nesprávne ustálil začiatok plynutia premlčacej doby, žalovaní 1/ a 2/ v odvolaní uviedli, že s týmto názorom žalobcu nie je možné sa stotožniť, pretože okresný súd zo žalobcom predložených dokladov, ako aj zo znaleckého posudku určil dobu, kedy boli práce vykonané. Názor žalobcu ohľadne počítania premlčacej doby od kolaudácie nevyplýva podľa žalovaných 1/ a 2/ zo žiadneho súdneho rozhodnutia, ani z názoru najvyšších súdnych autorít. Naopak, odporuje platnej právnej úprave, z ktorej vyplýva, že vykonané investície bez súhlasu spoluvlastníka (v tom čase ešte žijúceho právneho predchodcu žalovaných 1/ a 2/), bol žalobca oprávnený z dôvodu plynutia premlčacej doby uplatniť si voči nemu, v čase ich vykonania. Okresný súd pri svojom rozhodovaní správne podľa žalovaných 1/ a 2/ prijal právny názor o počiatku plynutia premlčacej doby, keď ustálil začiatok plynutia premlčacej doby nie dobou zrušenia podielového spoluvlastníctva, ale dobou vynaložených nákladov. Prvoinštančný súd v zmysle ust. § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka rozhodol zákonne, kvalifikovane a procesne správne, keď vynaložené investície do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, Y. Kremnička nemohol žalobcovi vzhľadom k uplatnenej námietke premlčania žalovanými 1/ a 2/ priznať. Okresný súd v zmysle procesnej diligencie strán sporu, na ktorej báze je CSP vybudované, nebol povinný nad rozsah hmotnoprávných návrhov a prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany žalobcu vykonať ďalšie dokazovanie, keď skutočnosti neboli sporné a ani namietané, i vzhľadom na rýchlosť a hospodárnosť konania. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalobcu k dopĺňaciemu rozsudku žalovaní 1/ a 2/ navrhli rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 a dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017 v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/, každému po 10 900 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ investície, každému po 4 667,50 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil; vo zvyšnej časti zostal rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 nedotknutý. Dopĺňací rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017 odvolací súd podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP mu vec v uvedenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie dotknutých odvolaním žalobcu z hľadiska vyššie uvedených odvolacích námietok žalobcu obsiahnutých v odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013 zo dňa 22. 05. 2017 a dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k.5C/30/2013-296 zo dňa 10. 07. 2017.

9. Po prejednaní odvolania žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 22. 05. 2017 odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, keď mu uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ titulom vyrovnania podielov (primeranej náhrady),

každému po 10 900 €, odvolací súd uvádza, že z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pre určenie výšky primeranej náhrady spoluvlastníkovi/kom, ktorý/rí je/sú zo spoluvlastníctva rozhodnutím súdu o zrušení spoluvlastníctva vylúčený/ní, je rozhodujúca cena spoločnej veci v čase jej vyporiadania. Vzhľadom na porovnateľnú, takmer rovnakú všeobecnú úpravu podielového spoluvlastníctva v Českej republike a v Slovenskej republike, umožňujúcu uplatnenie komparatívneho výkladu, poukazuje odvolací súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 2597/2010, kde Najvyšší súd ČR uviedol, že: „v spore o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je pre určenie primeranej náhrady rozhodujúca cena nehnuteľnosti v dobe jej vyporiadania.“ Ak totiž zo Znaleckých posudkov č. 80/2016 a č. 81/2016, vypracovaných znalcom Ing. Danielom Bartkovičom, (ktoré nespochybnila žiadna zo strán sporu) vyplýva, že všeobecná hodnota nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. v čase vyporiadania je 95 200 € a všeobecná hodnota nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. v čase vyporiadania je 51 600 €, tak potom v prípade že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. Y. X. pripadli do vlastníctva žalobcu, tak žalobca nadobudol tieto nehnuteľnosti v hodnote 95 200 € a v prípade, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. Y. X. pripadli do podielového spoluvlastníctva žalovaných 1/ a 2/, každému v 1-ici, tak žalovaní 1/ a 2/ nadobudli tieto nehnuteľnosti v celkovej hodnote 51 600 €, čo znamená že pokiaľ súd prvej inštancie zaviazal žalobcu zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ na vyrovnanie podielov, každému po 10 900 €, čo riadne a zrozumiteľne v odseku 17. odôvodnenia rozsudku vysvetlil, tak rozhodol v súlade so súdnou praxou.

10. Pokiaľ ide o investície do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. a na LV č. XXX, k. ú. Y. X., ktoré si napriek tvrdenej dohode žalobcu a právneho predchodcu žalovaných 1/ 2/ o vzájomnom neuplatňovaní vynaložených investícií do predmetných nehnuteľností, uplatnili v konaní v konečnom dôsledku tak žalovaní 1/ a 2/ ako aj žalobca, odvolací súd uvádza, že o investíciách žalovaných 1/ a 2/ vynaložených do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 22. 05. 2017 tak, že v súlade so závermi Znaleckého posudku č. XX/XXXX, vypracovaného znalcom Z.. D. Bartkovičom, zaviazal žalobcu zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ titulom investícií vynaložených do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X., každému sumu 4 667,50 € v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že na žalobcom až v odvolaní vznesenú námietku premlčania voči žalovanými 1/ a 2/ uplatneným investíciám nemohol prihliadať, pretože by to bolo v rozpore s ust. § 366 CSP. Neobstojí pritom argumentácia žalobcu, že z ust. § 470 ods. 2 CSP vyplýva, že ust. § 366 CSP nemožno na daný prípad aplikovať, pretože z ust. § 470 ods. 2 CSP takáto skutočnosť nevyplýva. Vzhľadom k tomu, že žalobca v prvoinštančnom konaní nevzniesol námietku premlčania voči žalovanými 1/ a 2/ uplatneným investíciám do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. a súd prvej inštancie nemohol z vlastnej iniciatívy - ex offio tento nárok žalovaných 1/ a 2/ z hľadiska premlčania posudzovať, nemal súd prvej inštancie dôvod postupovať z hľadiska členenia investícií v zmysle záverov uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 MCdo/12/2011 zo dňa 27. 02. 2012, na ktoré v odvolaní v uvedenej súvislosti poukázal žalobca. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/30/2013-281 zo dňa 22. 05. 2017 v odvolaní napadnutých výrokoch podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil konštatujúc, že pokiaľ považoval súd prvej inštancie závery Znaleckého posudku č. 80/2016, vypracovaného znalcom Z.. D. U. za jednoznačné a nerozporuplné, nemusel žalobcom navrhovaný dôkaz výsluchom znalca Z.. D. U. vykonať, pretože je na úvahe súdu, ktorý z navrhovaných dôkazov (a to aj s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania) vykoná a ktorý nie. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že tvrdenie žalobcu, že nesúhlasil s investíciami žalovaných 1/ a 2/ do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. nepovažoval súd prvej inštancie správne za relevantným spôsobom preukázané, čo dostatočne a presvedčivo v odôvodnení rozsudku vysvetlil, pričom na doplnenie zdôraznil, že ani on (žalobca) nežiadal súhlas právneho predchodcu žalovaných 1/ a 2/, resp. žalovaných 1/ a 2/ s vykonávaním investícií do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X..

11. Po prejednaní odvolania žalobcu podaného proti dopĺňaciemu rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že v prípade uplatnených investícií žalobcu do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X., o ktorých rozhodol súd prvej inštancie dopĺňacím rozsudkom, sa možno stotožniť s argumentáciou žalobcu uvedenou v odvolaní proti dopĺňaciemu rozsudku o opodstatnenosti postupu súdu prvej inštancie z hľadiska členenia investícií v zmysle vyššie citovaných záverov uznesenia NS SR sp. zn. 4 MCdo/12/2011 zo dňa 27. 02. 2012, na ktoré poukázal žalobca, pretože žalovaní 1/ a 2/ vzniesli námietku premlčania ešte v rámci konania pred súdom prvej inštancie, a teda takýto postup súdu prvej inštancie by mohol mať svoje opodstatnenie z hľadiska určenia počiatku plynutia premlčacej doby a uplynutia premlčacej doby vo vzťahu k jednotlivým investíciám žalobcu do nehnuteľností zapísaných na LV č.

XXX, k. ú. Y. Kremnička a najmä tiež z hľadiska vysvetlenia týchto skutočností v odôvodnení doplniaceho rozsudku súdom prvej inštancie a na to nadväzujúcej preskúmateľnosti uvedeného rozhodnutia. V nadväznosti na uvedené odvolací súd uvádza, že sa možno stotožniť s argumentáciou žalobcu, že odôvodnenie doplniaceho rozsudku, v časti v ktorej okresný súd vysvetľuje, prečo žalobu v časti investícií žalobcu do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. zamietol, je nedostatočné, pretože súd prvej inštancie sa riadne nevysporiadal s argumentáciou žalobcu v tejto časti uplatneného nároku, v dôsledku čoho je uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné. Na základe uvedených skutočností odvolací súd doplniací rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP zrušil a v uvedenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bude o investíciách žalobcu do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Y. X. v naznačenom smere opätovne rozhodnúť s tým, že v novom rozhodnutí o investíciách žalobcu do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. Stará X. rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 396 ods. 3 CSP aj o trovách tohto odvolacieho konania..

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).